

Oscar Murillo/ Ossie's Bingo Boutique

Patat con Salsa,
een interview door SandWitz naar recept van Oscar
Murillo.

Showroom MAMA's curator Gerben Willers nodigde het performance interview duo SandWitz uit om een aantal MAMA kunstenaars van 2013 te interviewen. De serie begint met Oscar Murillo (Colombia, 1986). Murillo creëert in zijn performances en installaties situaties waarin mensen uit verschillende sociale culturele gemeenschappen samengebracht worden. Hij snijdt thema's aan zoals de verschillen tussen klassen en mensen door het samenvoegen van hun symbolen en te spelen met de verscholen codes. In zijn schilderijen vangt hij de vloeiende momenten van de herinnering, zoals van zijn jeugd in Colombia of van de performatieve evenement die hij organiseert. Voor Showroom MAMA maakte Murillo *Ossie's Bing Boutique*. Toeschouwers kunnen hierin deelnemen aan een bingo en tweedehandse T-shirts winnen die zijn opgewaardeerd tot Comme des Garçon items door de kunstenaar.

SandWitz is een performance interview duo bestaande uit Jesse van Oosten (1986) en Dieuwke Boersma (1985). SandWitz verandert de regels van interviewen en laat de geïnterviewde bedenken waar het plaats zal vinden. Daarbij mag de geïnterviewde bepalen hoe SandWitz bij het interview moet verschijnen. Het mag zo gek, intelligent, poëtisch of beeldend zijn als de geïnterviewde wil. Hierdoor ontstaat een nieuwe vorm van interviewen, die toegang geeft en triggert tot een nieuwe soort inhoud en conversatie.

Oscar Murillo/ Ossie's Bingo Boutique

Patat con Salsa,
an interview by SandWitz after a recipe from Oscar
Murillo.

Showroom MAMA curator Gerben Willers invited the performance interview duo SandWitz to chat with some of MAMA's artists of 2013. The series starts with Oscar Murillo (Colombia, 1986) whose installations and performances create situations that bring together people from different social-cultural communities. By merging the symbols of these different groups and by playing with their hidden codes Murillo touches upon themes such as the differences between class and people. His paintings capture vivid moments of memory, such as his childhood in Colombia or the performative events he creates and their ever-changing connotations. For showroom MAMA Oscar Murillo has created *Ossie's Bingo Boutique*, in which visitors can play bingo and win vintage t-shirts from charity shops that the artist has upgraded to Comme des Garçons pieces.

SandWitz is the performance interview duo of Jesse van Oosten (1986) and Dieuwke Boersma (1985). SandWitz changes the rules of an interview and lets the interviewee decide where the interview takes place. The interviewee also decides on the appearance of the interviewers and it can be as crazy, intelligent, poetic or plastic, as he or she wants. As a result, a new form of interviewing is created, one that gives a different kind of access to the interviewee and triggers novel forms content and conversation.

Oscars antwoorden op SandWitz vragen voor het interview:

1. SandWitz: beschrijf jouw ideale locatie voor een interview.

Oscar: Verras me!

2. SandWitz: bepaal of illustreer hoe jij zou willen dat wij, als interviewers, eruit zien.

Oscar: Verras me!

Om 6 uur 's ochtends waren de SandWitz klaar om Oscars kinderverjaardagsfeestje te vieren. Gekleed in frietzak pakken met geel geschminkte gezichten en gouden glitter pumps gingen ze op weg. Om 8 uur maakten ze kunstenaar Oscar Murillo in zijn hotelkamer wakker en nodigden hem uit voor zijn eigen fictieve verjaardagsfeestje in de hotel lobby. Na het vieren van zijn verjaardag met cake, champagne, een versierde stoel, salsadansen en feesthoedjes voor iedereen, inclusief de hotel manager en zijn zoon, installeerde SandWitz en Oscar zich in de hotel lobby voor een conversatie over familie, bingo, verscholen agenda's en feest-dictatuur.

Oscar: Ik heb nog nooit een verjaardag als deze gehad! Dit is heel speciaal.

SandWitz: Vierde je je verjaardag niet toen je jong was?

O: Jawel maar dat weet ik niet meer zo goed, ik herinner me vooral beelden van toen ik een kind was in Columbia. Op mijn vijfde verjaardag bijvoorbeeld, kwamen mijn ouders met mijn vrienden naar school. In Colombia maken we zakjes met cadeaus en geven deze aan de kinderen die naar het feestje komen. Ook doen we spelletjes in het klaslokaal met clowns of goochelaars.

S: Op welke leeftijd verhuisde je naar Londen en wat voor herinneringen heb je aan die verjaardagsfeestjes?

O: Ik was tien toen ik naar Londen verhuisde. Het was daar heel anders. Omdat ik minder vrienden had draaide alles rond familie. Het was zwaar om te verhuizen. Het was moeilijk om volledig door te dringen: er was sprake van een cultuur- en een taalbarrière. Daarbij is er natuurlijk niemand anders, familie wordt dan vrienden. Dit is waarom familie zo waardevol is.

S: Nu we het over feestjes hebben, dit is een terugkerend thema in jouw werk. Bovendien betrek je je eigen familie vaak in de feestjes die je organiseert als kunstproject. Waarom doe je dat?

O: Het feest dat jullie vanochtend voor mij organiseerden is een goed voorbeeld van wat een feest doet, plotseling waren de mensen die in het hotel werken betrokken. Ik heb een keer een verjaardagsfeest in een chique appartement in Parijs georganiseerd. Het idee van dat feest was het creëren van een fictieve verjaardag en vervolgens het uitnodigen van mensen die ik of mijn familie niet kende of zich mee zouden associëren.

Oscar's answers to SandWitz's pre-interview questions:

1. SandWitz: Choose or describe your ideal interview location.

Oscar: Surprise me!

2. SandWitz: Decide or illustrate what you would like us, as interviewers, to look like.

Oscar: Surprise me!

At 6 a.m. SandWitz was ready to celebrate Oscar's 'Kids' Surprise Birthday Party'. Dressed in French Fries outfits with matching yellow faces and golden glistening high heels, they woke artist Oscar Murillo in his hotel bedroom at 8 a.m. and invited him to his own fictional birthday party in the hotel lobby. After celebrating early that morning – with a decorative chair for the birthday boy, festive hats for everyone, chic festive champagne, cake, dancing, and of course some salsa – the SandWitz duo and Oscar settled themselves in the hotel lobby to talk about family, bingo, hidden agendas, and party dictatorship.

Oscar: I never had a birthday like this! This is very special.

SandWitz: Didn't you celebrate your birthday when you were young?

O: Yeah, but I don't remember. Well it's not really memories but mostly pictures, especially from when I was a kid in Colombia. On my fifth birthday for example, my parents came to my school with my friends. In Colombia we make gift bags and give them to kids that come to the birthday party and we play games in the classroom with clowns or magicians.

S: At what age did you move to London and how do you remember celebrating your birthday parties there?

O: I was ten when I moved to London. It was different there, and because there weren't that many friends, everything in London became about family. It was tough moving there. It was difficult to penetrate; there was a culture barrier and also a language barrier. And then obviously there is nobody else, so family became friends. That's why family is so valuable.

S: Talking about parties, this is a theme that frequently returns in your work. You also often incorporate your own family in the parties you organize as art projects. Why do you do this?

O: The party you guys organized for me this morning is a great example of what a party does. Suddenly the people that work in the hotel are really engaging. I once did a birthday party in a very bourgeois posh apartment in Paris. The whole idea of the party was to create a fictitious birthday for a friend with people he and I didn't know at

Hierachter zat het idee van het samenbrengen van mensen zoals in de titel van de video in MAMA:

Infiltrating Social Stratas. Zelfs in dit hotel zijn de sociale lagen uiteenlopend.

S: Waarom is het zo belangrijk voor jou om verschillende sociale lagen samen te brengen?

O: Ik denk omdat ik nu tot meerdere lagen behoor. Weet je, kunst is als tennis. Tennis is een spel dat geassocieerd wordt met een bepaald gezelschap. Met kunst is dat hetzelfde. Kunst behoort tot een bepaalde burgerlijke elite groep. Ik behoor tot deze groep en wil mijn familie erbij betrekken om ze deze subgroep van de maatschappij te laten zien.

S: In een artikel over jouw werk werd dit omschreven als tegenstrijdigheid. Zie jij deze tegenstrijdigheid ook?

O: Nee, ik denk niet dat het tegenstrijdig is, ik zie het meer als een experiment.

S: Zoals het eten van friet met champagne?

O: Ja. In het begin is er sprake van spanning. Zoals vanuit mijn ouders' gezichtspunt op dat feest in Parijs, ze bevinden zich ineens in een omgeving waar alles *über* kostbaar is. Maar door kleine interventies, zoals muziek en eten verdwijnt deze spanning. Het wist zichzelf langzaam uit. Zo ontstond er in Parijs de situatie waar men in eerste instantie dacht: *Wat the fuck doen we hier en wie the fuck zijn die mensen?* Maar toen de tijd verstreek, was iedereen aan het dansen en had het naar hun zin. Iedereen wordt weer mens.

S: Bedoel je dat je meer tot de kern van mensen komt?

O: Ja, al die pretenties van mensen verdwijnen en ze hebben het naar hun zin, ongeacht hun achtergrond.

S: Wat is het plan voor je expositie in Showroom MAMA?

O: Er is een echt situatie, ik documenteer reële situaties. Een soort van BINGO taferelen...

S: Horen we BINGO?

S: HOREN WE BINGO??

O: Ja, je hoorde bingo.

BINGO!

Jesse: TADAAA!

Oscar: Oh dit is leuk.

Dieuwke: We zouden hier graag een Bingo gezelschap creëren. Dat houdt in dat jij het wiel mag draaien en Jesse de bijbehorende nummers gaat voorlezen.

J: Elk nummer is verbonden met een woord. Je moet reageren op het woord dat Dieuwke voorleest. Geef je eerste associaties en dan zal Dieuwke ze noteren.

D: Eerste gedachten, dus niet nadenken alsjeblieft.

J: Niet denken - praten.

all, or that my family didn't know or would even engage with. More than just bringing people together, the whole idea was similar to the title of the video at MAMA: *Infiltrating Social Strata*. Even in this hotel, the social layers are so different.

S: Why is it so important to you, to bring these layers together?

O: I think it's because I belong to these different layers now. You know, art is like tennis. Tennis is a game that is associated with a certain society. And art is the same. Art belongs to a kind of bourgeois elite society. I belong to this society and so I want to incorporate my family into it, to make them see this kind of society.

S: In an article about your work this was described as a clash. But do you actually consider this as a clash yourself?

O: I don't think it's a clash – It's more of an experiment.

S: Like having fries with champagne?

O: Yeah. Initially there's a tension. Like from my parents' point of view at this party in Paris, they find themselves in an environment where everything around them is *über* expensive. But through very small interventions, like music and food, this tension gets eroded. It erases itself very slowly. So for the birthday party in Paris, there was this situation where nobody knew each other, and people were asking themselves; *what the fuck are we doing here and who the fuck are these people?* But as time goes on, everybody was just dancing and having a good time. Everybody became human again.

S: You mean you get more to the core of people?

O: yeah, people's pretensions disappear and everybody has a good time, no matter what their background is.

S: So, what's the plan for the exhibition at Showroom MAMA?

O: There's a real situation, so I'm documenting real situations. This kind of BINGO situation...

S: Do we hear BINGO?

S: DO WE HEAR BINGO?!

O: Yeah, you did hear bingo.

BINGO!

Jesse: TADAAA!

Oscar: Oh this is great.

Dieuwke: We would now like to create a Bingo community, which means you can turn the wheel and Jesse reads out the number.

J: Every number has a word connected to it. You have to react to a word that Dieuwke reads. Give your first

O: Oké.

Oscar draait het bingo rad voor het eerste nummer.

J: Numero cinquenta y cinco!

D: Vijfenvijftig?

J: Ja.

D: Champagne!

O: Uuuhhh.. Samenleving.

J: Oké.

D: Wacht even.

J: Noteer het.

D: *Tijdens het schrijven: S-A-M-E-N L-E-V-I-N-G.*

Oscar draait opnieuw.

J: Numero treinta y dos!

D: Tweeëndertig! –Carne!

O: Uuhhm.

J: Carne!

O: Ik mag geen samenleving meer zeggen.

J: Sorry ik duw je weg met mijn frietje – CARNE!

O: Uhh uuuhh, eten.

D en J: Eten?!

Oscar draait opnieuw.

J: Je mag meerdere woorden zeggen als je wilt.

O: Weet ik.

D: Oké.

J: Volgende.

J: Oké – trece!

D: 13? – Mango!

O: Jeugd!

J: Oké.

Oscar draait opnieuw.

J: Sesenta.

D: Zeventig?

O en J: Zestig!

D: Merde! – uuh.. Yoga!

O: Leren over mensen.

(Stilte..)

Oscar draait opnieuw.

O: De bingo is fantastisch!

J: Ja het is leuk – ochenta!

D: Uuh ja? – uh ja. Uh ja, varken!

associations and Dieuwke will write them down.

D: First thoughts, so no thinking please.

J: No thinking – talking.

O: Okay.

Oscar turns the bingo wheel for the first number.

J: Numero cinquenta y cinco!

D: Fifty-five?

J: Yeah.

D: Champagne!

O: Erm... Community.

J: Okay.

D: Please wait.

J: Make a note.

D: *While writing: C-O-M-M-U-N-I-T-Y.*

Oscars turns the wheel again.

J: Numero treinta y dos!

D: Thirty-two! – Carne!

O: Errmm...

J: Carne!

O: I can't say community.

J: Sorry, I am pushing you away with my fry – CARNE!

O: Er, emm, food.

D and J: Food?!

Oscar turns again.

J: You can say more than one word if you like.

O: I know.

D: Okay.

J: Next one.

J: Okay – trece!

D: Thirteen? – Mango!

O: Childhood!

J: Okay.

Oscar turns again.

J: Sesenta.

D: Seventy?

O and J: Sixty!

D: Merde! – erm... Yoga!

O: Learning about people.

(Silence..)

Oscar turns again.

J: VARKEN.

O: Uuh varken.. uhmmm.. is.. slecht voor je.

J: WAT? (Helaas was het kostuum redelijk geluidsbestendig)

D: Varken is feest?

O: Varken is slecht voor je!

D: Feest?

O: Slecht voor je – varken is slecht voor je.

D: Oh ik dacht dat je zei varken is feest.

J: Varken is slecht voor je.

O: Uhm ja.

D: Oké. Ik zal je antwoorden opsommen, dan kunnen we een analyse maken.

Jesse en Oscar beginnen plotseling te bewegen en voelen zich rusteloos.

D: Excuseer me jongens, dit is belangrijk.

J en O: Oh sorry, sorry.

J: Oscar, wil je nog wat champagne?

O: Oh nee, niet nog meer champagne.

D: Ja graag.

J: Oké – geef me je glas.

D: Ik kan het niet zien, er zit een frietje in mijn gezicht!

J: Er zit een frietje in je gezicht!

Oscar geeft het glas aan Jesse.

D: Dank je Oscar.

SandWitz: Oké, dus we hebben: jeugd, samenleving, we hebben 'leren over mensen', en 'slecht voor je'. Zoals je waarschijnlijk weet, dit zijn allemaal woorden uit je schilderijen. In deze schilderijen, vang je daar ook eerste gedachten?

Zoals je net zei, je jeugd, eten, bepaalde herinneringen?

O: Ja!

S: Kun je uitleggen hoe deze schilderijen werken?

O: Bijvoorbeeld zoals hier, het beleven van dit moment is performatief, fictief. Gelukkig is het niet mijn verjaardag vandaag.

S: Niet?! Het is je verjaardag!

O: Oké, het is mijn verjaardag, laten we doen alsof het niet mijn verjaardag is.

S: Oké.

O: Het is dus niet mijn verjaardag.

S: Ik ga naar huis.

O: *negeert de opmerking wijselijk:* Het idee achter de woorden carne, varken en champagne die ik gebruik in mijn schilderijen bijvoorbeeld, is dat het mensen verbindt. Eten en drinken brengt mensen samen, we eten tenslotte allemaal. Maar er is nog een diepere laag, als we het hebben over het Westelijk halfroond. Champagne, een luxe drank, heeft een verborgen

O: The bingo is fantastic!

J: Yeah it's great – ochental!

D: Pork!

J: PORK.

O: Erm, pork is... er... is... bad for you.

J: WHAT? *(unfortunately, the costume was fairly soundproof)*

D: Pork is party?!

O: Pork is bad for you!

D: Party?

O: Bad for you – pork is bad for you.

D: Oh, I thought you said pork is party.

J: Pork is bad for you.

O: Er, yes.

D: Okay. I shall sum up your answers so we can make an analysis.

Jesse and Oscar suddenly start moving around and feeling restless.

D: Excuse me guys, this is important.

J and O: Oh sorry, sorry.

J: Oscar, do you want some more champagne?

O: Oh no, no more champagne.

D: Yes please.

J: Ok, give me your glass.

D: I can't see it, because there is a fry in my face!

J: There's a fry in your face!

Oscar hands the glass to Jesse.

D: Thanks Oscar.

SandWitz: Okay, so what do we have: childhood, community, we have 'learning about people', and 'bad for you'. As you probably guessed, the words we called are all words from your paintings. In these paintings, do you also capture first thoughts? Like you just said, your childhood, the food, and certain memories?

O: Yeah!

S: Can you explain a little more how these paintings work?

O: Well for example, like here, having this moment is very performative, fictitious, at least it's not my birthday today.

S: It's not?! It is your birthday!

O: Okay it is my birthday, lets pretend it's not my birthday.

S: Okay.

O: So today is not my birthday.

S: I'm going home.

O: *Wisely ignoring this comment:* For example, the reason for using words like carne, pork, and champagne in my paintings is that they connect people. Food and drink

agenda met codes over klasse. Als ik een "gewoon" persoon was, zou ik misschien drie keer per jaar champagne drinken, ik zou het drinken om iets te vieren, of je drinkt op je verjaardag, of..

S: Op een speciale gelegenheid.

O: Ja! – of als ik een bankier was, of een soort van..

S: Elke dag is speciaal.

O: *Knikt:* Jij drinkt waarschijnlijk elke dag champagne.. of als ik in New York was of Amerika, zou ik waarschijnlijk elke week champagne drinken, omdat ze daar brunch hebben, je weet wel, champagne drinken tijdens de brunch..

S: Misschien doe je het niet; misschien denken we alleen dat ze dat steeds doen.

O: Nee, ik zeg het alleen, het zijn culturele momenten. Zoals bijvoorbeeld deze brunch, je hebt de optie om champagne te drinken. Champagne brengt telkens verschillende codes met zich mee, het betekent voor iedereen iets anders.

Bijvoorbeeld, ik deed een performance in Londen waarbij we een bingo deden. Er kwam een groep uit Chelsea, je weet wel dat deel uit Londen dat erg exclusief is. Deze groep kwam en ze bracht cateraars mee maar ik was daar niet van op de hoogte. Dus ik serveerde tamales, een Zuid-Amerikaans gerecht en toen zeiden ze dat ze twee

champagne cateraars bij zich hadden. Ik zei: 'wow, dat is interessant'. Toen de obers kwamen en begonnen met serveren dacht ik: dit is ongelooflijk. Het is net als nu in dit hotel, opeens, zijn ze interessante componenten van de performance. De toeschouwers zelf zijn elementen van de performance maar voor hen is het helemaal authentiek, echt. Ik dacht: dit is fantastisch! Ze zijn echt wie ze zijn. Dat was interessant.

S: Ja en ook interessant hoe de gasten van verschillende lagen mixen en hiermee omgaan.

O: Ja, ze zijn authentiek. Ze stappen echt over hun eigen manier van doen heen. Modes operandi.

S: En hoe zit het met Showroom MAMA, is dit ook de soort ruimte waar je iets opzet en waar je wil dat mensen binnen komen en dan.. ?

O: Showroom MAMA ziet er niet uit als een conventionele galerieruimte. Met dit project probeer ik daar op in te spelen door het *Ossie's Bingo Boutique* te noemen.

Zoals gisteren, ik was het aan het afmaken, komt er een jongen binnen en zegt in het Nederlands: 'Oh, wanneer gaat de winkel open?', daar wil ik op in spelen. De jongen sprak geen Engels maar ik wilde graag zeggen 'de winkel opent morgen, kom binnen en koop een paar t-shirts'. Tegelijkertijd is MAMA een galerieruimte, een instituut. Dat wil ik niet wissen.. ik wil spelen met dat gegeven.

S: Een andere vraag: ik las een quote ergens, ik denk dat het van Andy Warhol was, daarin wordt gezegd dat er aan de deur

brings people together, because we all eat. But there's also another layer when we talk about in the Western Hemisphere. Champagne, being this drink of luxury, has a hidden agenda and codes about class, but in different facets. If I was a "regular" person I would drink champagne maybe three times a year, to celebrate, or you drink on your birthday, or...

S: On a special occasion.

O: Yeah! – or if I was a banker, or some kind of...

S: Every day is special.

O: *(Nods)* You probably drink champagne every day. Or when I was in New York or America, I would probably drink champagne every week, because you have brunch you know, have champagne with brunch...

S: Maybe you don't, maybe we just think they do all the time.

O: I'm just saying, they are cultural moments. Like for example this brunch, you have the option of drinking champagne. Champagne takes on different codes all the time. It means something different to everybody. For example, I was doing this performance in London about Bingo. The performance was for this group of people from Chelsea, which is very exclusive part of London. So they came and they brought caterers, two champagne caterers. I didn't know about this until they arrived. So I was serving tamales, which is this South-American dish, and then they said 'well we have two champagne caterers' and then I said 'whoa that's interesting'. When the waiters came and started serving champagne, I thought, 'this is incredible'. Because it's like being in this hotel now, suddenly there are interesting components to this performance. They themselves are components of this performance, but for them it's totally genuine, totally real. I thought: 'this is great!' They're really being who they are. That was really nice.

S: Yeah, and it's also interesting how the guests are really mixing and digesting the different levels that you were talking about.

O: Yeah, they are really being authentic. Really going through their own modes of operation. Modes operandi.

S: And what about Showroom MAMA, is it also the kind of space where you are setting up something, and where you want people to come in and then...?

O: Well, Showroom MAMA doesn't look like a conventional gallery space. So with the project I'm trying to play on that more, by kind calling it *Ossie's Bingo Boutique*. Like yesterday, I was finishing the whole thing and this guy comes in and says in Dutch 'when does the store open?'. So I wanted to play on that. The guy didn't speak English,

sprake is van een dictatuur, maar dat er binnen op het feest democratie heerst. Ben jij ook een beetje een dictator in hoe je feestjes moeten verlopen of hoe zou je jezelf positioneren in deze dictatuur/democratie analyse van een feest..?

O: Ik ben het eens met de opmerking maar ik ben meer geïnteresseerd in creëren, een beetje zoals een regisseur. Ik creëer een bepaalde situatie of context waarin dingen kunnen gebeuren.

Jesse: Heb je nog vragen voor ons?

Oscar: Dit is fantastisch dames, bedankt voor het vieren van mijn verjaardag vandaag.

Dieuwke: Laten we nog een keer proosten.

O: Nog een keer proosten.

O: Dus dit is wat jullie doen, dit is leuk!

J: Ja, dit is ons werk.

D: Dit is ons werk! Proost.

O: Toffe baan! Salud.

J: Naah het is nog niet echt onze baan..

D: Jawel dat is het wel!

J: Errm nu is het eigenlijk.

D en J: Workworkwork! (www.oscarmurillo.net)

O: Precies. Mwahwhaw.

J: *Realiserend*: Het is erg vroeg in de ochtend.

O: *Beschouwend*: Wow dit is wonderbaarlijk. "You just made my day."

D: Goed.

but I just really wanted to say 'the store opens tomorrow, come and buy some t-shirts'. At the same time, MAMA is a gallery space, an institution. So, I don't want to erase that... I want to play with that.

S: Another question: I've read a quote somewhere, I think it is from Andy Warhol, it says that at the door there is a dictatorship, but inside, at the party, there is a democracy. Are you also a bit of a dictator by saying how the party should be? How would you position yourself in this dictatorship/democracy analysis of a party...?

O: Well, I agree with that comment. But I'm more interested in creating, in being a kind of orchestrator. I'm creating a kind of situation or context in which things can happen.

Jesse: Do you have any questions for us?

Oscar: This is great guys. Thank you for celebrating my birthday today.

Dieuwke: Let's have one more cheers.

O: One more cheers.

O: So do you guys do this, like, this is great!

J: Yeah, this is our job.

D: This is our job! Cheers.

O: Great job! Salud.

J: Naah, it isn't really our job, yet.

D: Yes it is!

J: Errm, well now it is actually.

D and J: Work work work! (www.oscarmurillo.net)

O: Exactly. Mwah Mwah...

J: *Realizing*: It's really early in the morning.

O: *Contemplating*: Wow this is wonderful. You just made my day.

D: Good.

Ossie's Bingo Boutique

Vrijdag 25 januari 2013 tot zaterdag 24 maart 2013

Showroom MAMA, Witte de Withstraat 29-31

3012 BL Rotterdam

Curator Gerben Willers

Ossie's Bingo Boutique

Friday January 25th until Sunday 24 March 2013

Showroom MAMA, Witte de Withstraat 29-31

3012 BL Rotterdam

Curated by Gerben Willers